

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE št. 93/21
Luxembourg, 3. junij 2021

Sodba v zadevi C-650/18
Madžarska/Parlament

Sodišče je zavrnilo tožbo Madžarske zoper resolucijo Parlamenta o začetku postopka za ugotovitev očitnega tveganja, da bi ta država članica lahko huje kršila temeljne vrednote Unije

Parlament je pri sprejemanju te resolucije pri šteju oddanih glasov upravičeno izključil vzdržane glasove.

Evropski parlament je 12. septembra 2018 sprejel resolucijo¹ o predlogu, s katerim se Svet Evropske unije poziva, naj v skladu s členom 7(1) PEU² ugotovi obstoj očitnega tveganja, da bi Madžarska lahko huje kršila skupne vrednote, na katerih temelji Unija. S tem se je začel postopek iz člena 7 PEU, ki lahko pripelje do mirovanja nekaterih pravic, ki izhajajo iz članstva zadevne države članice v Uniji.

V skladu s členom 354, četrti odstavek, PDEU, ki določa način glasovanja za namene uporabe člena 7 PEU, se za sprejetje zadevne resolucije s strani Parlamenta zahteva dvotretjinska večina oddanih glasov, ki predstavljajo večino njegovih članov. Parlament je v skladu s svojim poslovnikom, ki določa, da se pri ugotavljanju, ali je bilo besedilo sprejeto ali zavrnjeno, upoštevajo le glasovi za in proti, razen v primerih, ko je v Pogodbah določena posebna večina,³ pri šteju glasov o zadevni resoluciji upošteval le glasove svojih članov za in proti, vzdržane glasove pa izključil.⁴

Madžarska je menila, da bi moral Parlament pri šteju oddanih glasov vzdržane glasove upoštevati, zato je na podlagi člena 263 PDEU vložila tožbo za razglasitev ničnosti te resolucije.

Sodišče, ki je odločalo v velikem senatu, **je to tožbo zavrnilo**. Na prvem mestu je ugotovilo, da je izpodbijana resolucija lahko predmet sodnega nadzora na podlagi člena 263 PDEU. Na drugem mestu je menilo, da **se vzdržani glasovi poslancev ne smejo upoštevati pri ugotavljanju, ali je dosežena dvotretjinska večina oddanih glasov** iz člena 354 PDEU.

Presoja Sodišča

Na prvem mestu, Sodišče se je najprej izreklo o svoji pristojnosti za odločanje o tej tožbi in nato o dopustnosti te tožbe.

Najprej, Sodišče je ugotovilo, da člen 269 PDEU, ki določa omejeno možnost vložitve ničnostne tožbe zoper akte, ki jih sprejmeta Evropski svet ali Svet v okviru postopka iz člena 7 PEU, ne izključuje pristojnosti Sodišča za odločanje o tej tožbi. Člen 269 PDEU namreč s tem, da za to pravico do vložitve tožbe določa strožje pogoje od tistih, ki jih določa člen 263 PDEU, vsebuje omejitev splošne pristojnosti Sodišča Evropske unije za nadzor zakonitosti aktov institucij Unije in

¹ Resolucija (2017/2131 (INL)) (UL 2019, C 433, str. 66).

² Člen 7(1) PEU določa: „Na podlagi obrazloženega predloga ene tretjine držav članic, Evropskega parlamenta ali Evropske komisije lahko Svet po odobritvi Evropskega parlamenta z večino štirih petin svojih članov ugotovi obstoj očitnega tveganja, da bi država članica lahko huje kršila vrednote iz člena 2. Pred takšno ugotovitvijo Svet zasliši zadevno državo članico, in lahko po istem postopku nanjo naslovi priporočila. Svet redno preverja, ali so razlogi, na podlagi katerih je bila sprejeta takšna ugotovitev, še naprej podani.“

³ Člen 178(3) poslovnika Parlamenta.

⁴ Resolucija je bila sprejeta s 448 glasovi za in 197 glasovi proti, 48 navzočih poslancev pa se je pri glasovanju vzdržalo.

ga je zato treba razlagati ozko. Poleg tega resolucije Parlamenta, sprejete na podlagi člena 7(1) PEU, v členu 269 PDEU niso navedene. Avtorji Pogodb tako niso imeli namena akt, kot je izpodbijana resolucija, izključiti iz splošne pristojnosti, ki je s členom 263 PDEU priznana Sodišču Evropske unije. Taka razlaga poleg tega prispeva k spoštovanju načela, v skladu s katerim je Evropska unija zveza, ki temelji na vladavini prava ter določa celovit sistem pravnih sredstev in postopkov, ki je zasnovan tako, da se Sodišču podeljuje pristojnost za nadzor nad zakonitostjo aktov institucij Unije.

Dalje, Sodišče je ugotovilo, da je izpodbijana resolucija izpodbojni akt. Ta resolucija ima namreč zavezujoče pravne učinke od svojega sprejetja, saj dokler Svet ne odloči o nadaljnjih ukrepih, je neposredni učinek te resolucije odprava prepovedi, naložene državam članicam, da upoštevajo ali sprejmejo v postopek prošnjo za azil, ki jo vložil madžarski državljani.⁵

Poleg tega izpodbijana resolucija ni vmesni akt, katerega zakonitost bi bilo mogoče izpodbijati le v sporu, ki se nanaša na končni akt, za katerega ta vmesni akt pomeni pripravljalno fazo. Na eni strani namreč Parlament s sprejetjem te resolucije ni izrazil začasnega stališča, čeprav se za poznejšo ugotovitev Sveta o obstoju očitnega tveganja, da bi država članica lahko huje kršila vrednote Unije, zahteva predhodna odobritev Parlamenta. Na drugi strani ima zadevna resolucija samostojne pravne učinke, saj tudi če se zadevna država članica v podporo svoji morebitni ničnostni tožbi zoper poznejšo ugotovitev Sveta lahko sklicuje na nezakonitost te resolucije, morebitni uspeh navedene tožbe nikakor ne bi mogel odpraviti vseh zavezujočih učinkov navedene resolucije.

Vendar Sodišče poudarja, da je treba nekatere posebne pogoje, določene v členu 269 PDEU, ki morajo biti izpolnjeni za vložitev ničnostne tožbe zoper ugotovitev Sveta, ki se lahko sprejme na podlagi obrazloženega predloga Parlamenta, kot je izpodbijana resolucija, uporabiti tudi za ničnostno tožbo, vloženo na podlagi člena 263 PDEU zoper tak obrazložen predlog, saj bi bil sicer členu 269 PDEU odvzet polni učinek. Tako lahko zadnjenavedeno tožbo vložil le država članica, glede katere je bil sprejet obrazložen predlog, razlogi za razglasitev ničnosti, navedeni v utemeljitev take tožbe, pa se lahko nanašajo le na kršitev postopkovnih pravil iz člena 7 PEU.

Na drugem mestu, Sodišče je v okviru presoje utemeljenosti ugotovilo, da pojem „oddani glasovi“ iz člena 354, četrti odstavek, PDEU v Pogodbah ni opredeljen in da je treba ta avtonomni pojem prava Unije razlagati v skladu z njegovim običajnim pomenom v vsakdanjem jeziku. Ta pojem pa v običajnem pomenu zajema le izražanje glasu v podporo ali proti danemu predlogu, medtem ko vzdržanja, ki se razume kot zavrnitev sprejetja stališča, ni mogoče enačiti z „oddanim glasom“. Zato je treba **pravilo** iz člena 354, četrti odstavek, PDEU, **ki nalaga glasovanje z večino oddanih glasov, razumeti tako, da upoštevanje vzdržanih glasov izključuje.**

Ob navedenem je Sodišče po tem, ko je opozorilo, da člen 354, četrti odstavek, PDEU vsebuje zahtevo po dvojni večini, in sicer da morajo akti, ki jih Parlament sprejme na podlagi člena 7(1) PEU, na eni strani dobiti podporo dveh tretjin oddanih glasov in na drugi strani soglasje večine članov Parlamenta, navedlo, da se vzdržani glasovi vsekakor upoštevajo pri preverjanju, ali oddani glasovi za predstavljajo večino vseh poslancev Parlamenta.

Nazadnje, Sodišče je ugotovilo, da izključitev vzdržanih glasov pri štetju oddanih glasov v smislu člena 354, četrti odstavek, PDEU ni v nasprotju niti z načelom demokracije niti z načelom enakega obravnavanja, zlasti glede na to, da so poslanci, ki so se pri glasovanju vzdržali, tako ravnali ob popolnem poznavanju dejstev, saj so bili predhodno obveščeni, da se vzdržani glasovi pri štetju glasov ne bodo upoštevali.

OBVESTILO: Namen ničnostne tožbe je razveljavitev ali razglasitev ničnosti aktov institucij Unije, ki so v nasprotju s pravom Unije. Države članice, evropske institucije in posamezniki lahko pod nekaterimi pogoji pri Sodišču ali Splošnem sodišču vložijo ničnostno tožbo. Če je ta utemeljena, se akt razveljavi ali razglasi za

⁵ Na podlagi edinega člena, točka (b), Protokola (št. 24) o azilu za državljane držav članic Evropske unije (UL 2010, C 83, str. 305).

ničen. Zadevna institucija mora zapolniti morebitno pravno praznino, ki nastane z razveljavitvijo ali razglasitvijo ničnosti akta.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so dostopni na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.